

Til § 55. Efter § 50 i Loven af 29de December 1857 kan der af de Bøder, som indkomme i Bøder for ulovligt Fiskeri i Limfjorden, tiltaas passende Belønninger til Sognefogder saavel som til Assistenten og Korfartene ved Kontrollen med Fiskeriet dersteds, naar de dertil findes at have gjort sig fortjente ved udvist Nidkierhed i Opfyldelsen af deres Forpligtelse til at føre Tilsyn med dette Fiskeri. Da denne Bestemmelse har vist sig gavnlig, har man fundet det rigtigst at bibeholde den. Man har derhos tænkt sig, at der i Fiskerivedtagterne burde træffes Bestemmelse om en lignende Anvendelse af de Bøder, der maatte falde for ulovligt Fiskeri paa de andre Fjorde.

Til § 57. Der skjønnes ikke at være nogen Nødvendighed for at bibeholde de Bestemmelser i Forordningen af 15de December 1750 angaaende Fiskeriet i Limfjorden, som Kommissionens § 81 lader henstaa uhaevende. Forordningens § 6, sidste Stykke, indskræper kun, hvad der er en Selvsølge, at de i samme omhandlede Koncessionshavere skulle rette sig efter deres Koncessions Indhold, og hvad angaar Forordningens § 1, da er denne Paragrafs sidste Stykke forlængst ude af Kraft, jfr. Lov 29de Decbr. 1857 § 9, medens Forholdet med Hensyn til de matrikulerede Silbestader nu er saa befæstet, at Paragrafens første Stykke maa anses for overflødig.

Af de flere under dette Afsnit i Kommissionens Forslag indbefattede Paragrafer, som ikke gjenfindes i Lovforslaget, ere §§ 70 og 71, der stemple visse i samme nærmere betegnede Handlinger som Typerier, udeladte af Lovforslaget, fordi deslige Bestemmelser efter Ministeriets Formening ikke ere paa deres Plads i en Fiskerilov. Ministeriet skjønner nemlig ikke rettere end, at det bør finde sin Afgjørelse efter den til enhver Tid gjældende almindelige Straffelovgivning, om en Handling er at anse for Tyveri eller alene for ulovligt Fiskeri, og det er derfor ogsaa ved Affattelsen af Lovforslagets § 52 iagttaget, at Intet i saa Henseende foregriber ved Fiskeriloven. Ved § 73 bemærkes, at det her opstillede Forslag har forekommet Ministeriet at være altsor vidtgaende, samt at man overhovedet ikke skjønner, at der er til-

stræffelig Anledning til med Hensyn til Strafbarheden af Delagtighed i og Forsøg paa ulovligt Fiskeri at gaa ud over, hvad almindelige strafferetlige Grundsetninger tilsiige. § 77 synes alene at tilsiige at spare den Fiskeriberettigede nogle Udgifter, idet han ikke mindre gennem et ved Fogden nedlagt Forbud end ved Politimesterens Hjælp vil kunne opnaa at faae Fortsættelsen af de paa-begyndte Forberedelser til ulovligt Fiskeri eller Brugen af de ulovlig udfatte Fiskeredstaber standsat; men efter Ministeriets Formening vil Hensynet til en saadan Udgiftsbesparselse ikke kunne afgive nogen fyldestgjørende Grund til at indføre ekstraordinære Netsmidler særlig for denne Art af Sager, der tilmed efter Kommissionens egne Udtalelser ingenlunde kunne betegnes som Smaasager. Bestemmelsen i § 78 har forekommet Ministeriet at være altsor overdreven streng i Forhold til Beskaffenheden af de heromhandlede Forseelser, og man har derfor fundet overveiende Betænkelighed ved at optage den. Hvad endelig angaar § 80, hvis Forstrifter ere beregnede paa at skulle gjælde ogsaa for Fiskeri udenfor Soterritoriet, da ville de i samme omhandlede Ordener, forsaavidt de begaaes indenfor Soterritoriet og efter deres Beskaffenhed fortjene Straf, vistnok i Reglen kunne belægges med Straf i Henhold enten til Bestemmelserne i denne Lovs § 2 jfr. § 51 eller til andre Bestemmelser i vor Lovgivning, og om i nærværende Lov at fastsætte Straf for Handlinger, begaaede udenfor Soterritoriet, vil der allerede i Medfør af, hvad man tidligere har yret om Lovens Omraade, ikke kunne være Spørgsmaal; saadanne Straffebestemmelser maatte formentlig ogsaa kræve traftatmæssige Overtenskomster som deres Forudsætning. Med Hensyn til Paragrafens andet og tredje Stykke skal man indskrænke sig til den Bemærkning, at det ikke synes her at være Stedet til at gjøre Begyndelsen med Juryinstitutionen, og at det iøvrigt ikke turde have nogen Bankelighed paa regelmæssig Maade at tilveiebringe de fornødne Oplysninger til Afgjørelse af, hvorvidt det paaalagede Faktum maatte indeholde noget Brud paa god Orden eller nogen Overtrædelse af vedtagtsmæssige Bestemmelser.